

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednim prilagam ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:
Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6:60
pol leta 6 „ 60 „ 3:30
šest let 3 „ 40 „ 1:70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglaš in poslanice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsak vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po, prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

S O Č A

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglaš je plačati loco Gorice. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamoje in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od »Soča« vsak petek in stane vsa leto 3 K 20 h ali gld. 1:60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici št. 4 Jellersitz v Ninski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

V dobi suhih let.

V.

Kaka razlika se je pokazala v minulnem zasedanju našega deželnega zbora med klerikalnimi in narodno-naprednimi poslanci! Klerikalci so prišli v deželno zbornico praznih rok. Niti jedna naših narodnih, kulturnih potreb jih ni vzbudila toliko, da bi bili rekli, da se potegnejo za to ali ono reč, marveč prisli so igrati ulogo statistov, sedet in vstajati, kakor je bila volja „laškega boga“. Šele tekom zasedanja je bil stavljen Jakoncic par umestnih interpelacij, ki so disale po narodni borbi, Grčeva zahteva po srednjih solah z deželne učnima jezika je bila le ekvivalent jednaki zahtevi z laške strani. Drugače pa je vse lepo molčalo in kimalo.

Narodno-napredni poslanci pa so se pobrigali za najrazličnejše naše potrebe ter niso zamudili niti jedne prilike, da ne bi povzdignili glasu v obrambo slovenskega imena, slovenske časti, in proti izsesavanju dežele v priloge Furlaniji. Koliko lepih, tehtnih interpelacij, preštudiranih predlogov je bilo stavljenih, koliko lepih besed se je čulo z narodno-napredne strani! In kaka malomarnost, kaka brezbržnost, kako hlapčevstvo se je kazalo pri klerikalcih! To niso bili poslanci teptane slovenskega naroda na Goriškem, ne, to so bili prodanci, ki za skledo kronic molčijo ter mislijo le nase — ti, narod, piši me v uho!

Teptan in zaničevan narod mora imeti pač le take poslance, ki sami čutijo to teptanje in zaničevanje, ki imajo srce v prsih, ter s takega stališča nastopajo v zbornici. Iz njih ust se morajo čuti pritožbe, protesti, energične besede — ne pa ki mati ter naravnost le radi tega sedeti v zbornici, da se more vršiti v polnem obsegu volja našega najljubejšega sovražnika! To je izdajalstvo, ki kriči do neba, katero pa se čuje tudi do zadnje koče našega kmeta.

Ponosni, z glavo pokonci, so odšli naši poslanci iz zbornice, prihuljeno, hinavsko

klerikalni, ker niso vsrili svoje dolžnosti, ker se niso borili proti laški objestnosti, ker so pomagali k zapravljanju deželnega denarja, katerega odšteva kmet z žuljavo roko, ker niso imeli besede za krivice, ki se godijo našemu narodu.

Kje pa, če ne v naši zbornici, naj se čujejo glasovi o naših živih potrebah in željah? Tam je prostor za to, tam morajo vsrili slovenski poslanci svoje narodne dolžnosti. O, tam pred časom, pred desetletji so se čule ponosne besede iz ust slovenskih poslancev, — dandanašnji se je reduciralo to na tri poslance. Le od treh smemo pričakovati boja proti Pajerju in Lahom, le od treh se smemo nadejati borbe za slovenske pravice, vsi drugi so zapustili slovensko zastavo, poklekli so, nekateri med njimi »obdarovani«, pred Pajerja ter vskliknili: Fiat voluntas tua!

In od takrat dalje se vsrli res njegova volja, od takrat dalje pa tudi ni srčnejše želje ne pri laških poslancih ne pri Pajerju in ne pri slovenskih klerikalcih od te, kako bi iztisnili iz zbornice slovenske napredne poslance, da bi vladal tam idiličen mir, v katerem bi se ne čulo nič o Slovencih. Tako je stremenje »katoliško-narodnih« poslancev, taki so ti zastopniki našega toli stiskanega in zapostavljenega naroda!

Gregorčiču in pajdašem je mar edino le se za to, koliko pade denarja s Pajerjeve mize za Slovence: za ceste, kak vodnjak in kaj takega. In potem ko Pajer odmeri večje kose za mickano Furlanijo ter vrne nekaj koščkov tudi Slovincem, pa se raduje Gregorčičovo srce, češ: glejte, k to plodonosno je bilo zasedanje, čudite se, kaj smo vam »pridobili«. Nekaj podpor občinam pa par stotin kronic »naravno-nadaljevalni soli v »Sol. domu« — to je vse, kar si želi Gregorčičeva politika, zato občuduje Pajerja, zato mu je hvaležen, zato se kaže ljudstvu v glorijski! Kaj taka je naloga slovenskih deželnih poslancev na Goriškem?!

Kaka razlika pač med — prodanci in narodnimi delavci!

Interpelacija in nujen predlog državnega poslanca Oskarja Gabrščka.

I.

Cesta po Kneški grapi.

Interpelacija na poljedelskega ministra slove:

V občini Kneza pri Grahovem, v tolimskem okrajnem glavarstvu, se nahaja pod gozdno ravnateljstvo v Gorici spadajoči gojzd, ki bi lahko donasal precejšnjo korist, ker je vsled gradnje bohinjske železnice bližje prometu.

Že v prejšnjih letih so prosili prebivalci okoli knežkega potoka za podporo v svrhu naprave ceste od Loj do Kneze, in od strani c. kr. gozdarskega ravnateljstva je po upravi v Gorici izšel odlok 17. aprila 1903. št. 1884., ki se je glasil tako, da je pripravljena uprava državnih gozdov prikladno prispevati k stroškom za cesto, primerno za prevažanje lesu in oglja po Kneški dolini do konca doline v tem slučaju, če se odločijo vsi posestniki gozdov in polja v Kneški dolini za cesto, ki pride prav vsem interesentom, in ako bo ta v soglasju z upravo državnih gozdov tako izbrana, da bo sposobna za neovirano odnašanje gozdnih pridelkov iz državnega gozda v Knezi.

Ker pa prebivalci nimajo na razpolago motij, ki bi jim napravile primeren načrt za to cesto, ter je vsako zavlačevanje za oba dela škodljivo, kakor tudi odpade največji dobiček na vrednostenje gozdnih pridelkov, je neobhodno potrebno, da dá c. kr. gozdarsko ravnateljstvo po c. kr. gozdni upravi v Gorici izdelati, kakor se izbere skupno z interesenti, potrebne načrte za cesto, prikladno za obe strani, ter se sporazume glede prispevkov, potrebnih za izdelanje ceste.

Tako bi se koristilo prizadetim prebivalcem ter bi se pospešila rešitev vprašanja o tej cesti, ki ima prednosti zlasti za gozdno upravo.

Gledé na te razmere vprašajo podpisani gospoda poljedelskega ministra:

1. Ali je Njegova Ekszellenca voljna, dati napraviti načrt za primerno cesto po Kneški grapi do konca doline potom c. kr. gozdarskega in domenskega ravnateljstva?

2. Ali je Njegova Ekszellenca voljna, preskrbeti zagotovilo za najhitrejšo napravo te ceste?

Na Dunaju, 22. novembra 1904. (15 podpisov.)

II.

Na pomoč Čepovanu.

Nujni predlog za pomoč po požaru dne 10. nov. poškodovanim družinam se glasi:

Dne 10. t. m. je zgorelo v vasi Čepovan v okrajnem glavarstvu goriškem 10 hiš in gospodarska poslopja.

Ednajst družin je izgubilo ves denar, pohištvo, obleko, vse poljske pridelke in krmo ter je izročenih največji bedi.

Skupna škoda se ceni aproksimativno na 60.000 K, je pa najbrže gledé na draginjo mnogo večji.

Neobhodno je potrebno, da se odpo more kar najhitreje, se toliko bolj, ker se je k usodnemu udarcu pridružila huda zima.

Nesrečne družine so navezane na usmiljenje sosedov, ki jim sicer pomagajo s hvale vredno krščansko usmiljenostjo, katerih materijalna moč pa ni taka, da bi mogli zadostno podpreti one tako hudo zadete ter zavarovane le za male svote.

Gledé na žalosten položaj teh številnih družin predlagajo podpisani:

Visoka zbornica skleni:

Pozivlje se c. kr. vlada, dati družinam v Čepovanu, onesrečenim vsled požara dne 10. t. m., izdatno pomoč ter poskrbeti jim, zlasti gledé na hudo zimo, bivališča in živež.

Predlog naj se odda po vseh dopustnih okrajnih odseku za lajšanje bede.

Na Dunaju, dne 19. nov. 1904. (20 podpisov.)

Domache in razne novice.

Imenovanje. — Predsednikom okrožne sodnije v Rovinju je imenovan gospod Fran Dukič, sedaj svetnik pri deželni sodnji v Trstu.

Smrtna kosa. — Umrla je gospa Terzija vdova Jajac, rojena Konjedic. Pogreb je bil danes iz tukajšnje bolnišnice na mestno pokopališče.

— 30 —

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Ali je kaj nezlomljivega in res svetega, ako je oprt ob tako podlago; ali v nasprotnem slučaju pogodba, ki nasprotuje pravstvenosti in veri, katera kot pravstvena mora biti ovržena, — Z drugimi besedami, dolžnosti ženske izvirajo iz občutkov, ne pa iz cele vrste več ali manj svečanih obredov, ki so sami na sebi zgolj dolga vrsta formalnostij. Govorim to radi tega, ker sem človek, ki bitstvo reči višje ceni nego obliko. Vem, da beseda nezvestoba zveni dokaj prestrašujoče. Toda ne mamite se, da ženska postane nezvesta šele takrat, kadar zapusti moža; ona je nezvesta — in sicer popolnoma — že v trenutku, kadar začuti, da je prenehala njena ljubezen do njega. Kaj potem sledi, to je že vprašanje njene sposobnosti do logičnega ravnanja, njenega poguma in njenega srca, katero zna, ali ne zna ljubiti. Gospa Koricka je onega človeka, radi katerega se sedaj loči, ljubila še poprej, predno se je dala poročiti s sedanjim svojim možem — ter ni dala mu svoje roke zgolj vsled nesporazumljenj, marveč za to, ker je izbruh njegove ljubosumnosti smatrala za malomarnost. To je bila njena glavna napaka, toda sedaj hoče to napako popraviti, ker je spoznala, da ne sme žrtvovati ljubljene bitja za malomarno bitje — in da njeni občutki niso na strani »konvenansa«, marveč občutkov in to ji morejo zameriti le hipokriti, ali ljudje, ki imajo zavezane oči. —

Bilo je v tem, kar sem govoril, toliko laži, kolikor odkritosrčnosti. Vedel sem, da se teta nikdar ne bi strinjala s to teorijo, češ, da volja konča ondi, kjer pričinja ljubezen; toda rekel sem to nalašč, da to resnice vsilim Angelici, kot nekaj, o čemur se ne dá dvomiti. Znano mi je bilo, da gospa Koricka je lahko mišljena oseba, radi katere se ni splačalo vleči na dan težke topove načel; izmislil sem si končno zgodovino njene prve ljubezni samo radi tega, da napravim analogijo bolj podobno. Nasprotno pa sem bil odkritosrčen v tem, kar sem govoril o pravu in dolžnosti, izvirajoči iz občutkov. V drugem slučaju bi morda ne bil priznaval te teorije tako odkritosrčno, ko bi mi manj ugajala, toda človek je zmerom subjektiven, a zlasti še človek, ki je zdvojil o vseh objektivnih pravicah.

Govoril sem torej zase in bil bi bedast, ko bi bil govoril zoper sebe. Računal sem, da podaja Angelici pojme te vrste, pospešujem sebi toliko zaželeno »evolucijo« v njeni duši, ker oni jo morejo ojačiti in dati ji odvezo v lastnih očeh. Jemaje obzir na njeno veliko občutljivost, sem dopuščal, da se moje cepivo prime vsaj deloma. Zares ona me je izborna razumela, in lahko mi je bilo zapaziti, da se vsaka moja beseda dotika njenih živcev nalik tipki, dotikajoči se strune. Sorazmerno s tem, čim dalje sem govoril, tem bolj so se pojavljali na njenem licu rdeči madeži; nekateri kratki se je dotaknila vročega lica, kakor bi ga hotela ohladiti, končno, ko sem končal, je dejala:

»Vse je sicer mogoče dokazati, toda kadar človek greši, mu govori vest zmerom: slabo je slabo — in z nobeno rečjo se ne da prepričati.«

Mladi Hvastovski si je moral v tem hipu gotovo domisliti, da Angelici povsem primanjkuje filozofične izobrazbe, jaz pa sem v tem prvem hipu začutil nekaj

takega, kakor bi bil zadel, boreč se, z ostrino meča ob steno. Angelicin odgovor, navzlic svoji preprostosti in navzlic svoji dogmatičnosti, je naredil en sam nič iz vseh mojih dokazovanj. Kajti ako že načelo, da volja konča tam, kjer pričinja ljubezen, podlega, dvomu, je nasprotno gotovo to, da kjer pričinja dogma, ondi konča vsako modrovanje. Ženske sploh, zlasti še Poljakinje, se dotlej strinjajo z logiko, dokler ne postane za njih grozna. Kadar zagledajo nevarnost, se skrijejo za trdnjavo preprostega verovanja in resnic katekizma, katere more podreti le občutek, ker razum je vspricho njih preslab. To je slabost, obenem pa tudi njihova moč, ker njih mišljenje ima vsled tega manj čvrstosti od mišljenja mož, nasprotno pa more biti njih svetost v izvestnih pogojih nepremagljiva. Vrag more pripraviti do padca žensko samo v tem slučaju, ako zaneti v njej ljubezen; s pomočjo modrovanja pri njej ne opravi ničesar, ko bi izjemno tudi imel prav.

Vspricho podobnih opazk me je prevzela velika nezadovoljnost. Domislil sem si, da sleherno stavbo, ki jo postavim z veliko previdnostjo in z velikim trudom, podere Angelica z enim samim klicem: »Slabo je! vest tega ne dopušča!« In vspricho tega ostanem onemogel. Treba mi je pri tem velike previdnosti, da je ne prestrašim z nepotrebno drznostjo predstav, katere si prizadevam vanjo vcepiti, in je ne odpahnem od sebe.

Ali vendar se ne morem odreči trdom te vrste. Oni ne igrajo — istina — nikdar poglavitne vloge v naporu prisvajanja njene duše! Zamorejo pa odigrati pomožno vlogo — ter pospešiti razvozlanje. Zaman bo ves trud samo v tem slučaju, ako me ona ne ljubi. Bila bi to grozna pomota, pa tudi takrat bi moralo nastopiti nekako razvozlanje.

Za „Sokelovo“ zastavo je daroval nadalje g. Bogumil Vošnjak 10 kron. Na zdar!

Za pogorelec v Čepovanu na novo doslo: — 1. Župnija Lokve pri Gorici 20 K 46 v; 2. Jakob Caneva, župnik v Romansu 5.—; 3. Hranilnica in posojilnica v Cerknem 50.—; 4. Županstvo v Rihembergu 25.—; 5. Župni urad na Idriji 15.—; 6. Fzm. B. Catinelli v Gorici 10.—; 7. Alojzij Bratina, kurat v Šempolaji 10.—; 8. Duhovnja v Šempolaji 9.82; 9. Duhovnja v Ročinju 20.—; 10. Ignac Valentincič, župnik v Renčah 10.—; 11. Ivan Rojec, kurat v Biljah 10.—; 12. Franc Kranjec, župnik v Šmarjah 5.—; 13. v čepovanski cerkvi zopet nabrali 19.03; 14. Anton Lazar, župnik v Nemškem Rutu 10.—

Vsem darovalcem srčno hvala!

Podgornik, župan.

„Javna ljudska knjižnica“. — Društvo „Narodna prosveta“ odpravi po novem letu v „Trgovskem domu“ javno ljudsko knjižnico. Rodoljubi, ki imajo v svojih shrambah knjige, v kateremkoli jeziku, katere jim leže mrtve, naj jih darujejo tej knjižnici, kjer bodo dobro shranjene in bodo služile svojemu namenu. Saj si vsakdo knjige lahko izposodi, ako jih bo kdaj rabil. — Knjige lahko oddajajo do otvoritve bodisi v „Goriški tiskarni“, v „Trgovsko-obrtni zadrugi“ ali pri hišniku „Trgovskega doma“.

V brzojavkah, ki dohajajo slovenskim strankam v slovenskem jeziku, ne stoji na s in č nikdar strešice, marveč je vedno pisan s in š enako s, dasi sta vendar dve različni črki. Torej je vsaka slovenska brzojavka plačana sicer tako, kakor nemška in laska, ali pokvarjena, in sicer v c. kr. brzojavnem uradu. To kvarjenje slovenščine na brzojavkah utegne imeti v slučajih tudi težke posledice, kajti kaka beseda, ki pritenja s s ali č ali ima ti dve črki kje v sredi, dobi v slučajih popolnoma drug pomen, če se opusti strešica, in utegne pretvoriti v slučajih tudi cel smisel brzojavke. Če niso v rabi šumerci, pa naj jih denejo. Drugače pa morajo biti nastavljeni po brzojavah, ki službujejo med nami, uradniki, ki znajo slovenski. In brzojavni uradnik naj napiše slovensko brzojavko pravilno po slovensko, kakor naniše lahko ali nemško. Kako sicer prihajamo mi do tega, da plačujemo tako kakor Lah in Nemec brzojavko, dobivamo pa kvarjeno, Lah in Nemec pa pravilno? Če nam kdo brzojavlja iz Ljubljane slovensko, pa dobimo: Uredništvo Soce, itd. — niti jedne „pipe“! Če že po brzojavu ne pridejo strešice, pa naj jih tukaj napišejo ter oddajo pravilno pisano: Uredništvo Soce itd. Vsekakor se mora v tem oziru kaj ukreniti. Opozorjamo na to slavno pošto in brzojavno ravnanje v Trstu.

„Izjava“ iz spovednice. — Pred kratkim smo dobili z Bovskega pismo, v katerem prosi neka ženska za objavo izjave, ki se glasi tako-le:

„Podpisana javno preključem in obžalujem vsa obrekovanja, katere sem pred leti piameno ali ustno raznašala s tem, da sem različnim osebam hudobno in krivično podtikala, češ, da so me dotični zapeljali in oskrunili. Tudi sem se nalašč tako oblačila, da so vsi mislili, da sem v blagoslovljenem stanu, a vse to je bilo popolnoma zlagano in izmišljeno. Vse to sem delala z grdim namenom, da bi spravila več poštenih oseb ob njih dobro ime. Lastnoročno podpisana sem samskega stanu, moj naslov je spodaj natančno označen. Vse prizadete osebe, katere sem pred leti tako nesramno obrekovala, in vse druge osebe, katere sem pohujšala s svojim predrznm in hinavskim obnašanjem, prosim, da mi iz srca odpustijo.“

Ker je ta izjava pač nekaj čudovito posebnega, smo si poskrbili informacije. Te pravijo, da je bila ta ženska ob času omenjenega „obrekovanja“ histerična. Koj po tem „obrekovanju“, ko se je zboljšala, je šla od doma služiti ter se vrnila domov pred kratkim. Bila je pri spovedi pri nekem mladem kaplanu, ki jo je obdeloval celo uro ter jo odslovil končno brez odveze, kar se sklepa iz tega, ker ni bila pri obhajilu. Gotovo je iztisnil iz nje spovednik ta preklic. Grd farovski terorizem je to, da izsili iz nedolžnega dekleta tako izjavo ter jo hoče vreti ljudem v zobe. Iz vsebine izjave se tudi razvidi, da je ni ona sestavila, marveč druga roka. —

To je nekaj strašnega, kar si dovoljujejo početi ti znoreli popje z ljudmi po spovednicah! Nekaj strašnega je, prisiliti tako žensko do take izjave ter se hoteti, da jo priobči v listih, da pride tako sirsi javnosti do znanja nekaj namisljenega, nekaj zlaganega, nekaj, pri čemur ni bilo nikakega grdega namena. Odveze ni dobila, ker ni šla k obhajilu; že za to je bila razpostavljena beseđenju, zlasti še, ker se je vrnila šele pred kratkim domov. To mora biti grešnica, bi si marsikdo mislil! Brez odveze, brez obhajila, pa taka izjava v javnosti! To je nezaslišano, kaj počnejo z ljudmi, kako jih terorizirajo, kako jih spravljajo ob um in kako jih tirajo v versko blaznost. — Namesto potolažiti tako žensko, jo podučiti lepo in pomiriti, jo bega pop do znorelosti. Kajti nič drugega nego pojav znorelosti je taka izjava. In kaj takega se godi v spovednici! Res, vse drugo uganjajo, vse mogoče neumnosti jim brenčijo po glavah — samo Kristovih naukov se najbolj ogibljejo! To so lepi božji namestniki. — Pa vse se maščuje; maščevalce bodo tudi vse hudobije in vsi taki čini katoliških mašnikov.

Procesijo in razsvetljavo so hoteli imeti v četrtek v Gorici povodom praznika Matere Božje v proslavo 50 letnice, odkar so proglasili njeno brezmadežno spočetje. Procesije ni bilo, ker je po goriških ulicah toliko blata, da bi človek kmalu v njem utonil, razsvetljava zvečer po 5. uri je bila pa nekam klaverna. Po sredi mesta je bil

ravno nekaj, pa ne toliko, da bi bili mogli biti zadovoljni duhovni gospodje, ki so inspicirali, kje je razsvetljeno in kje ne.

V mestnem svetu gorlškem je inel dr. Faidutti daljši govor, v katerem se je bavil obsirno s prežalostnim finančnim stanjem, v katero je zašla goriska občina, ožigosal tiste, ki zabavljajo, pa ne znajo pomagati, omenjal dobro voljo županovo — ali ne pride se pa le nikamor naprej, in mesto je polno dolgov. Faidutti je govoril prav, ali povedal pa tudi ni, kako se resiti iz stisk in težav. V ostalem je to res težko, ali zgoditi se mora enkrat! V to svrhu pa potrebuje Gorica v glavnem župana, ki se ne piše dr. Venuti!

Klerikalna lažnjivost in škodoželjnost. — V st. 46. „Prismojencu“ je napadel znani dopisnik iz Mirna gospoda podžupana A. Mozetiča. Pravi, da se je razkačil, ko mu je nekdo rekel glede nekega dela, da bo v družbi tudi kamnoseški mojster Budin, rekoč: Budina ne, ker njegovi delavci niso organizirani. — Vsa vest v „Prismojencu“ sloni na laži. G. Mozetič je poslal „Prismojencu“ popravek, ali poštenjaki okrog tega lista, ki toliko piše o Bogu in Mariji, niso imeli toliko resnicoljubnosti, da bi bili priobčili popravek, ker so lagali o g. Mozetiču. To je njihova stara navada. Človeka oblažajo in lažejo, ali resnico povedati na to, se vedno branijo. Tako tudi v tem slučaju. — G. Mozetič se v to stvar ni nič vtikal, marveč je rekel, naj se dotičnik pomeni s sinom, ker je on gospodar. Kar se tiče delavcev, je pa stvar ta, da pravijo, da nočejo imeti stika z neorganiziranimi, ker bi jim utegnili škodovati od strani društva v Nabrežini. Kaj potem mešajo vmes g. Mozetiča? Delajo proti njemu zategadel, ker opravlja sedaj posle župana, in ker je mož, ki zna misliti s svojo glavo, ter noče biti privesek klerikalcev. Odtod ta jeza na g. Mozetiča. Saj so ga hoteli obdolžiti sedaj še sleparije! Ali mož ima čiste roke, zato gleda mirno v lice črnim klerikalcem.

Proračun gorlškega mesta za leto 1905. izkazuje redne potrebe K 733.606, rednega pokritja K 247.414, kar da primanklja 486.192 K. Izrednih potrebščin je 58.420 K, kar da končnega skupnega primanklja 544.612 K. V pokritje se potrdi povisek na direktne davke, in sicer na realne s 57%, na osebne 67%, kar bi dalo 643.872 K, tako da ostane primanklja še vedno 740 K.

Kakšno gledališče imamo v Gorici? — V Gorici obstoji gledališče, ki je seveda lasko, in podpirano od mesta. Po 3000 kronic stavljajo v proračune mestne občine vsako leto kot prispevek v podporo gledališču. Gledališče je, ali igralcev domačih ni, pa tudi nikak družba gledaliških igralcev se ne ustavi v Gorici več nego par dni ali kak teden. Pri razgovoru o proračunu za leto 1905. je v seji mestnega sveta svetnik

Ciani rekel glade omenjenega prispevka, da naj se da namesto 3000 K ravnateljstvu gledališča spricevalo največje revščine (l'attestato di miseria!). Predsednik gledališča je Dörfles, ki je tudi mestni oče. Potegnil se je takoj za gledališče, češ, da ni res, da bi se no brigalo ravnateljstvo za nalogo gledališča. Omenjal je neko igro, h kateri niso bile pripuščene gospodične (ker je to poprej obsodil Faidutti), češ, da je družba, ki je gostovala takrat v Gorici, bila prisiljena dati tako igro (katero je policija privkral prepovedala), ker je imela družba, dasi dobra (!), premalo zaslužka, ter ni mogla sploh odpotovati iz Gorice, ako si ni pridobila nekaj denarja z igro take vrste. No, potem je lahko presoditi, kakšno gledališče imamo v Gorici, kaj nudijo občinstvu lepega v gledališču sinovi dvatisočletne kulture!

Farška duša. — Kurat Jan. Kumar v Pevmi je bil odvrnil nekega botra, češ, da ni bil za Velikonoč pri spovedi, da torej ne more biti boter. To smo zabeležili v „Soči“, in tudi „Slov. Nar.“ je priobčil neko tako notico. Kurat Kumar sedaj piše na dolgo in široko po „Prismojencu“ ter razlaga, kdo sme biti boter in kdo ne. Pri tem pa razkriva tudi svojo lepo dušo. Med drugim piše: „Ako mi desno oko izrujete, z levim Vas vkljub temu ljubeznivo pogledam“... Malo pozneje pa: „S tem se nočem hvaliti in ne smem, pač pa lažnjivega dopisuna laputniti po njegovem nesramnem gobcu.“ — Torej tako! Najprvo kaže ljubezniv pogled — malo na to pa hoče „lažnjivega dopisuna laputniti po njegovem nesramnem gobcu.“ — Človek je vstvarjen po Božji podobi — tako učijo gospodje v cerkvi; kurat Kumar pa pozna ljudi z gobci. Kakšna je torej Božja podoba po njegovem mnenju? — V ostalem pa je taka pisava o gobcu nekaj tako surovega, neotesanega, zarobljenega in podivjanega, da je sposoben za tako pisavo le „moderni“ ka'zinski pop. — Doslej se še ni pisalo o posvečenih gobcih, ali naj se začne odslej? Zaslugo za to bo imel sloveči pevski kurat Kumar, katerega je menda obsedel hudobni duh Budinov, ki je toliko časa strasil po Pevmi!

Industrijski svet in vodne moči ob novi železnici. — Industrijski svet na Dunaju je razpravljal v torek o uspešni porabi vodnih moči ob novi železnici. Sklenili so prositi vlado, naj preišče po svojih činiteljih vodne moči ob novi železnični progi. Uspeh preiskave naj se objavi, in naj se uprava državnih železnic odloči, katere vodne moči bo sama rabila. To naj se zgodi z ozirom na veliko važnost te zadeve za industrijo in promet. Nadalje je priporočal vladi, naj izdela državni kataster o vodnih močeh.

V vrelo vodo je padel 6 letni deček Jos. Gorjup iz Pevme, ko se je igral doma

(Dalje v prilogi.)

Dne 29. majnika.

Danes sem dobil Angelico v obednici, stoječo na stolu pred veliko gdansko uro, v kateri se je nekaj pokvarilo. V hipu, ko je stopila na prste, hoteča vrnati kazalec, se je zazibal stol pod njo. Imel sem samo toliko časa, da sem zakričal: »Padeš!« in ujevši jo v naročje, postavil jo na tla. Za hip sem si pritisnil na prsi to drago telo; njeni lasje so me mimogredé požali in na licu sem začutil njeno toplo sapo. Vsled tega se mi je tako zavrtelo v glavi, da sem se moral prijeti stola, da nisem padel; ona je to videla. Ona ve, da jo ljubim brez zavesti. Ne morem pisati dalje.

Dne 30. majnika.

Današnji dan mi je bil zopet zastrupljen, kajti Angelica je znova prejela pismo od Kromickega. Čul sem, kako je govorila teti, da še sam ne vé, kedaj bo mogel priti; morda v kratkem, morda šele čez dva meseca. Ne morem si niti predstaviti, kako prenesem njegovo navzočnost pri Angelici. Časih se mi zdi, da je naravnost ne prenesem. Računam samo na srečen tek okoliščin, ki more pridržati njegov prihod. Hvastovski je napovedal, da gospa Celina more vsaki hip oditi v Gastein, brž ko njene moči to dopuste. To je tako daleč od Baka, da si mislim, da se bo Kromickemu zdelo predaleč. Jaz pa pojdem tje, kakor je Bog v nebesih! Kako je srečna misel Hvastovskega, kakor zame, tako tudi za gospo Celino, kateri ondote toplice morejo za gotovo vrniti zdravje. Tudi jaz sem že vtrujen in potrebujem pogorskega ozračja, ali še bolj mi je treba biti pri Angelici. Jutri odidem v Varšavo in brzojavim upravi toplice, naj mi najme stanovanje za te gospe. Ako bi bilo že vse zasečeno, sem pripravljen kupiti celo vilo. Ko je gospa Celina govorila o težavah in skrbah, ki v slučaju odhoda pa-

dejo na Angelico, sem ji dejal: »Prepustite to, gospa, meni,« na kar, obrnivši se k Angelici, sem dodal tišje: »Pripravim vse tako, kakor za lastno mater.« Videl sem, da gospa Celina, ki čimdalje manj veruje v milijone Kromickega, ima strah, da jim ne bi najel predragega stanovanja; toda v duhu sem že sklenil pokazati njima izmišljeno pogodbo, glavno pa prevzeti stroške na-se. Naravno je, da doslej nisem niti omenil tega, da se tudi jaz odpravljam v Gastein. Sklenil sem izvesti tako spretno to zadevo, da mi teta naroči to sama — in upam, da jo privedem do tega, ker v njeni glavi ni niti najmanjšega suma.

Kar prepričan sem, da kadar jamem ugibati in premišljevati, v katero gorovje naj grem čez leto, da mi teta poreče: »Pa pojdi s tema gospema, da bo njima krajši čas.« Vem, da se Angelica tega vstraši, toda morda v nekakem tajnem kotiču svoje duše tudi razveseli. Morda ji pride v glavo stih iz Kordijana: »Povsod si: nad menoj, okrog mene in v meni!« Res, moja ljubezen tvori okrog nje zaklet obroč; ona jo obkoljuje, ji nakiada dolžnosti, jo tolaži, sega ji do srca pod podobo skrbi za njo in njeno mater, pod podobo uslug, kakoršnih ni mogoče zavreči, ako noče odpreti oči materne na to, kar se godi, in shujšati njeno stanje s tem odkritjem; prešinja jo v obliki hvaležnosti do mene in kot sočutje do velikega trpljenja; končno ji vsilj je obilico spominov.

Od jutra do večera čuje Angelica samo hvalo o meni; teta je kar zaverovana vame, kakor zmerom; mladi Hvastovski, hoté pokazati svojo nepristranost, kakoršne so zmožni ljudje njegovega tabora, zagotavlja, da sem izjema v evojem »strohnalem okrožju«; pridobil sem si celo gospo Celino. Kažem ji toliko srca, da me sedaj ljubi — rekel bi — nehote — in prepričan sem, da obžaljuje v globeli srca to, da nisom Ange-

ličin mož. Okrog Angelice je velika »sugestija« ljubezni, sklada se iz ljudij in narave.

In ti, ljubljena, ali se vpreš vsem tem močem? Kedaj prideš k meni ter mi poveš? »Ne morem več prebiti dalje; — vzemi me, ker te ljubim!«

Varšava, dne 31. majnika.

Gospa L., pokroviteljica nekega tujakšnih dobrodelnih društev, je prosila Klaro za drugi koncert v prospeh tega društva. Klara je prošnjo odklonila, izgovarjaje se, da ima opraviti z večjim godbenim umotvorom ter da potrebuje vso zbranost duha. V pismo pa, ki je bilo uzor vljudne odklonitve, je pridejala tako svoto, kakoršna je dal prvi njen koncert. Lahko je razumeti, kak vtis je napravilo to njeno postopanje v Varšavi. Časopisi pišejo o njej še sedaj, povznajaje do neba umetnico in njeno velikodušnost. Naravno, premoženje njenega očeta, ki je res jako bogat, je zrastle v njih pripovedovanju trikratno. Ne vem, odkod se je vzela v družbi vest, da se Klara hoče cmožiti z menoj. Mogoče, da je dalo temu povod najino nekdanje znanje in medsebojno zaupanje, obenem pa tudi prebrane vesti o milijonih umetnic? Bil sem radi tega nekoliko zlovoljen, toda po premisleku sem sklenil, ne ugovarjati tem novicam, ker postavljajo moje odnošaje do Angelice iz kroga vsakoršne sumnje.

Ko sem bil danes na popoldanskem obisku pri Klari, se je gospa Koričska namuzala ter se mi prva približala ter v navzočnosti precejšnjega števila oseb iz godbenega sveta in iz našega varšavskega »high-lifa«, rekla glasno:

»Bratranec, kdo se v mitologiji ni mogel vpreti petju Sirene?«

»Nihče se mu ni vpri, sestrična,« ji odvrnem, »izvzemši Odiseja; pa ta se mu je vpri zgolj radi tega, ker je bil privezan k jamboru.«

pri ognjišču. Prenesli so ga v Gorico v bolnišnico, kjer je umrl.

Nekateri laški trgovci v Gorici so bili strašno korajžni po dogodkih v Inomostu; rekali so nemškimi trgovskim potnikom, da so preskrbljeni, da naj gredo v Inomost. Siamo provvisti, la vadi a Innsbruck! Tudi udeležba pri zborovanju zveze avstrijskih industrijalcev je bila jako klaverna — vse v znamenju Inomosta. — Toda ta srd se je hitro polegel, kajti pred Nemci imajo čudovito velik respekt. Njim na ljubo dopuščajo vse — preganjajo le domaćine Slovence! Če je treba n. pr. potrgati lepake po mestu, potrgajo njihovi divjaki slovenske, nemške pusté lepo v miru. — Po tem se lahko presodi, ali so vredni nemških palic ali ne!

O veliki ljudski stranki je bil začel sanjati ljubljanski „Slovenec“ o stranki, ki bi segala po vseh slovenskih zemljah! Navidezno je kazal to „stranko“ kot nekaj posebnega, ker v njo vstopi lahko vsak, bodisi liberalci ali klerikaleci, v resnici pa so hoteli pobožni gospodje okoli „Slovenca“ oslepariti nekaj omahljivih ljudi in za „spravo“ pripravljene, ker nič drugega bi se ne bilo zgodelo z njimi nego to, da bi jih bili počasi priklopili klerikalni stranki. „Slovenec“ je bobnal, koliko glasov da dobi od vseh strani o tej visoki ideji, ali oglašil se je najprvo ožlindrani dr. Ivan Šustersič, nekaj duhovnikov pa par ljudi, ki ne veljajo nič v politiki. Znamenito je to, da iz naše dežele ni bilo nikakega glasu... Pokazalo pa se je to, da „Slovenec“ nima v naši razsodni javnosti nobene veljave več, kajti vsa „akcija“ je žalostno zaspala. Toliko omenjamo, ker smo naznanili pričetek. Več se ne sme plačati pisati.

Razglednice pornografske vsebine je prodajal po Gorici neki Ad. Braufeld iz Galicije. Policija mu jih je zaplenila 57.

Iz norišnice pobegnili. — V norišnici v Mauer-Oehlingu se je nahajal vit. Paskval Bosizio, znani davčni pristav iz Gorice, odkoder pa je bil ušel z nekim baronom Wolkensteinom. Prijeli so ju zopet na Dunaju.

Izpred sodnje. — V cerkvi v Trzinu se je bil skril Peter Lazzaris iz Benetije, da bi kaj pokradel. Prijeli so ga in izročili sodnji, ki mu je prisodila 8 mesecev trde ječe s postom vsak mesec, po prestani kazni pa ga pošljejo v Italijo.

31 letni A. Lasič iz Vrtojbe je bil zaljubljen v Sobanovo Franciko, ki ga pa ni marala. Stariši tudi niso bili zadovoljni z njim. To ga je jezilo, in skušal je, maščevali se. Dne 2. nov. t. l. je počakal Sobanovo, jo oklofotal ter ji razbil posodo za mleko. Dne 4. nov. t. l. pa je šel k Sobanovim, potegnil nož ter tekel za dekletom. Vdržali so ga stariši. — Sodnja mu je prisodila 6 mesecev trde ječe s postom vsak mesec.

Andrej Valentinis je bil ukradel 9 vreč cementa na škodo gradbene tvrdke Redlich & Berger ter uro z verzičico nekemu Luki

Talerju, valed česar je dobil 5 mesecev ječe s postom vsak mesec.

Franc Kretič iz Šturij se je bil zoperstavil orožniškemu stražmestru, za kar je dobil 1 mesec trde ječe s postom.

Požar. — V sredo zjutraj je gorelo v zalogi mobilij Antona Gregoriča ob ulici Rossini. Vodja delavnice Klement Cvetrežnik je zapazil ogenj zjutraj okoli 4. ure. Delavnica je bila v ognju. Prihitele so pomagati vojaki iz topničarske vojašnice in domobranci, potem se pešci, na to so prišli tudi ognjegasci. Gasilo se je neutrudljivo ter rešilo tudi nekaj reči, tudi nekaj knjig iz komptoirja. Cvetrežnik je hotel rešiti še razne druge knjige in zapiske, pa mu je padlo na glavo toliko gorečega materiala, da se je moral ranjen zateči v bolnišnico usmiljenih bratov. Okoli 7. ure šele je bilo vse pogaseno. Kako je nastal ogenj, se ne ve. Škode je okoli 8000 K, pa je krita z zavarovalnino.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofolletti-Kürner.

Zgubil je v St. Petru g. Anton Čoha od Čohov, občina Lokavec pri Ajdovščini, št. 34., v torek zvečer del čevlarskega stroja v vrednosti 20 K. Kdor je našel, naj naznani gori imenovanemu.

Torej dve uradniški konsumni društvi! — So se že spri! Vsa posvetovanja o ustanovitvi uradniškega konsumnega društva so se vršila doslej v nemškem jeziku, tudi vabila so bila poslana v nemščini. To se segrelo najprvo uradnike na magistratu, in ako smemo verjeti „Corrieru“, ni bil navzoč na zadnjem zborovanju, katero smo že omenili, noben laški uradnik, ki se čuti pravega Laha! Laški uradniki hočejo ustanoviti svoje konsumno društvo, kjer bodo prodajali tudi „italianità“ na drobno in debelo, „tujci“ naj ga napravijo pa sami zase! Evo, so si že v laseh! Dobrota konsumnega društva se je razluščila v grenak sad!

V Padovi je umrl sloveč zdravnik za oči, profesor Pietro Gradnig o. Laški listi ga proslavljajo kot izvrstno moč na polju zdravilstva. Bil je tudi parkrat v Gorici. Rojen je bil leta 1831. v Benetiji. Torej je brez dvoma beneški Slovenec Gradnik, katero ime se nahaja tudi v naših Brdih.

Ta reši Gorico! — Dan na dan si belijo glave, kdo reši Gorico finančnega poloma ter privede mestno gospodarstvo na pravo pot! Kaj ugibati — ga že imajo! — „Partiti popolari“ so poslali v mestni svet nekega Culota. In ta se je oglašil, ko so drugi tarnali o poginu mesta, da Podturnom na cerkvi so bila nabita neka naznanila v dveh jezikih, to je v laškem in slovenskem! Prebivalstvo Podturnom je radi tega, kakor je rekel Culot, strašno razžaljeno, in pozval je župana, naj poskrbi, da ne zadene več Podturna taka nesreča!

To je mož! Ta je tisti, ki reši Gorico! To je prava pot!

Vodovoda v Gorici še vedno ni, pa ga tudi ne bo, dokler bode na našem magistratu vladal sedanjí duh brezdelnosti in skrajne nesposobnosti. Svetnik Ciani je v seji mestnega sveta 5. t. m. opravičeno rekel, da bi lahko že zdavnaj imeli zadostno vode v Gorici, pa dobre, ako se ne bi izgubljal čas z reševanjem rebusa v Mrzleku!

Komisije, komisije, te nesejo, te je težko opustiti!!

Nesreča. — Pri Sv. Luciji se je zgodila zopet nesreča. V kamenolomu tvrdke Redlich & Berger je vadel material ob eksploziji delavca M. Mišiča, ga vrgel na tla ter mu polomil obe nogi.

Mestna mesnica se je obetala meščanom v Gorici v eni zadnjih sej slavnega gor. občinskega sveta. Mesarji notejo znižati skrajno visokih cen, dasi je cena živine padla. Rekli so v mestni palači, da če ne znižajo mesarji takoj cen, pa se otvori v najkrajšem času mestna mesnica s primernimi cenami. — Seveda, kdor pozna naš obč. svet, tisti ve, da se otvori taka mesnica o sv. Nikoli. — Mesarji se smejejo grožnji v pest. — Prijeti bi jih bilo treba res, pa čisto drugače!

Plesne vaje. — Ker se jutri sestavijo kareji za „česko besedo“, vabimo ponovno vse vablence, da se v čim večjem številu odzovejo našemu vabilu, ker je že skrajni čas, da se le-ti kareji definitivno uredijo. Torej na svidenje jutri popoldne v čitalniški dvorani. — „Plesni klub goriske slov. mladine“.

Hennebergova svila le direktno od mene! Crna, bela in barvana od 60. kr. do gld. 11-35 meter za bluze in obleke. Franko in carine prosto na pom. Bogata vzorna zbirka z obratno pošto. **Tovarna svile Henneberg v Carlihu.** (1)

Dobro domače sredstvo. — Med vsemi domačimi sredstvi, katera se uporabljajo kot bol ublažujoča in odvajajoča, zavzema prvo mesto Liniment. Capsici comp. s „sidrom“ (nadomestek za „Pain-Expeller“) izdelan v laboratoriju Richterjeve lekarne v Pragi. Cena je nizka: 80 v. K 1-40 in 2 steklenica; vsaka steklenica je v elegantni skatli in se jo spozna po znanem sidru.

Vojna med Rusi in Japonci.

Port Artur.

Poveljnik oblegovane armade pred Port Arturjem poroča: Naši pomorski topi so v času od 3. do 5. decembra obstreljavali vojne ladje, ki se nahajajo v pristanišču, od katerih so bile oklopnjake „Pobjeda“ in „Retvizan“ navidezno večkrat zadete. Dne 5. decembra popoldne je japonska krogla zadela neko rusko zalogo smodnika južno od Pesegušana, ki je eksplozirala ter je gorela nad dve uri. Istega dne so naši težki topovi povzročili sovražnim ladijam znatno škodo, med temi „Poltavi“, s katere se je eno uro valil gost dim. Naša oblegovalna dela proti Sungtusanu in vztočnim fortom se nadaljujejo po noči in po dnevu. Dne 4. decembra smo v enem prikritem potu pred utrdbo Erlugšan uplenili dva brzostrelna topova.

Japonska mobilizacija.

„Daily Telegraph“ v Londonu se sporočilo iz Sangaja: V Tokiju je bila objavljena cesarska naredba, ki odreja organizacijo milice dobrovoljnih čet. V tej naredbi se pozivlja za vstop bivše častnike in možno.

Rusi zasedli Kirin.

Glasom neke vesti, dole iz Sangaja, je 150.000 Rusov zasedlo Kirin. Soč. se, da bodo marširali proti jugu ter skušali odbiti desno japonsko krilo, južno od reke Šaho. Kirin leži približno 400 kilometrov severovzhodno od Mukdena.

Japonska križarka „Adsuma“ se je pogreznila.

„Ruskoje Slovo“ poroča iz Vladivostoka, da je kapitan nekega parnika, dospelga iz Sangaja, pripovedoval, da je japonska oklopna križarka „Adsuma“ pri otokih Miaotao zadela na mino ter se pogreznila. („Adsuma“ je bila spuščena v morje leta 1899, je imela 9500 tonelat ter je nosila 40 večjih in manjših topov.)

Eskaadra admirala Togo.

Iz Petrograda poročajo, da je dospela tje kaj iz Saseho (preko Cifu) vest, da Japonci naglo popravljajo svoje brodovje. Oklopnici „Mikasa“ in „Asahi“, ki sta bili močno poškodovani, sta že popravljeni ter sta zapustili dok. Tudi je že popravljen del flotile torpedovk. Popravljanja so se neprestano vršila od meseca avgusta dalje po noči in po dnevi.

Japonci se bojé baltijske eskaadre.

Iz Tokija poročajo, da vlada na Japonskem razburjenje radi ruske baltijske eskaadre, ki se bliža azijskim vztočnim vodam. Zahtevajo, naj se ukrene vse potrebno za primeren vsprejem ruskega brodovja. Glede armade v Mandžuriji mislijo Japonci, da bo zveza Japonske s poluotokom Liaotung odrezana. Takrat, ko pride brodovje, se lahko pripeti, da se bodo morale čete v Mandžuriji več mesecev bojevati, ne da bi bile v zvezi z domovino. Japonski trgovski krogi menijo, da bo ob prihodu baltijske eskaadre poštni in pomorski promet za več časa prekinjen.

Car Steslju.

V petrograjskih vojnih krogih pripovedujejo, da je car brzjaval Steslju, naj za vsako ceno drži Port Artur, dokler ne pride baltisko brodovje.

Zdravstveni položaj v ruski vojski.

Iz Mukdena poroča Reuterjev urad dne 6. t. m.: Štiridnevni topniški boj v centru in na desnem krilu splošno položaja ni nič izpremenil. Ker leže ljudje v tesnih, pokritih jarkih, ki so varni pred bombami, tesno drug poleg drugega ter so v vednem razburjenju, povzročata to bolezní v velikem obsegu.

Hunguzi napadajo železnico.

Ruski brzjajni urad poroča iz Harbina 4. t. m.: V dolžini 226 vrst od tu proti Mukdenu so Hunguzi razdrli železniški tir. Nekí ravno prihajajoči vlak so komaj ustavili še ob pravem času; tir so popravili. Iz Mukdena poročajo 6. t. m.: Številne za Kitajce preobtečene čete Hunguzov so 100 km od Tjelina ter čakajo ugodnega trenutka, da razdro železnico ter vržejo v zrak mostove. Storile so se potrebne odredbe.

• Ali ti si bil manj previden? •

Nekoliko oseb se je vgriznilo v ustnice, čakaje mojega odgovora, zato odvrnem:

• Časih tudi to nič ne pomaga. Tebi je znano najbolje, da ljubezen razvozla vse vozle. •

Gospa Koricka je navzlic svoji zaupljivosti v samo sebe postala nekoliko zbegana, jaz pa sem dosegel eno takih zmag, o katerih pripovedujejo po salonih, izrekuje poslovico: »Naletela je kosa na kamen!«

Ali si ljudje šepetajo to, ali ne, da se hočem oženiti s Klaro, to mi je že malo mar, in radi vzrokov, ki sem jih navedel, mi je celo ljubo, da to govoré. Nisem pa pričakoval, da moj obisk pri Klari konča neprijetno radi nje same. Ko so se ljudje razšli in sem ostal sam s Sniatinskim, nam je Klara jela svirati svoj svežo sestavljen koncert, ki je bil res tako sijafen, da ga nismo mogli dovolj prehvaliti; med tem, ponovivši na našo željo konec, je Klara nakrat rekla:

• To je slovo, — kajti vse na svetu konča s slovesom. •

• Saj nas gospodična ne nameravate zapustiti? •

• Nadlje čez deset dnij moram biti v Frankfurtu, • odgovori Klara.

Tu se Sniatinski obrne k meni.

• Kaj porečeš na to ti, ki si nas v Ploševu napačal z nadejo, da gospodična ostane zmerom pri nas? •

• In ponovim še enkrat, da spomin na gospodično ostane zmerom pri nas. •

• Jaz sem to tudi tako razumela, • odvrne z navivno vdanostjo Klara.

Mene pa se je polastila jeza na sebe, na Sniatinskega in na Klaro. Nisem niti dovolj slavohlepen, niti dovolj plitev, da bi meimela veseliti nad vse vsaka

zmaga; zato mi je že sama misel, da je morda Klara v resnici zaljubljena vame in da goji neopravičene nadeje, bila zoprna nad vsak izraz. Vedel sem, da ona goji do mene nekake neočrtane občutke, ki bi se v danem slučaju zamogli močno razviti, toda nisem pričakoval, da bi ta občutek smel še zaželeli kaj in se česa nadejati. Nakrat mi je prišlo v glavo, da je vsa napoved odhoda bila izgovorjena samo radi tega, da poizve, kako sprejemem to novico. Sprejel sem jo torej čim najhladnejše. Taka ljubezen, kakoršno gojim do Angelice, mora človeka učiti sočutja, med tem pa me otožnost Klare in njena napoved odhoda ni ganila, marveč se mi zdela kot nekaka drzna terjatev — in razžaljenje.

Radi česa? Vendar ne iz kakih rodbinskih obzirrov. Močno sem oddaljen od podobne vrste nazorov. V tem hipu si nisem znal tega pojasniti, vendar sedaj si tolmačim to čudno prikazen z mojo pristojnostjo do Angelice, ki je tako brezobzirna in izjemna, da se mi dozdeva, da vsaka ženska, ki zahteva od mene bodisi le eden vitripljaj mojega srca, sega s tem po Angelini lastnini. To pojasnilo mi zadostuje.

Brezdvomno se poslovim od Klare jako prirčno, kadar bo že sedela v vagonu, toda ta prezgodnja napoved odhoda me je napolnila z neokusom! Le Angelica bi bržkone smela hoditi brez kazni po mojih živcih. Nikdar nisem zrl na Klaro tako nenaklonjeno in tako kritično, kakor v tem trenutku. Sedaj sem prvič zapazil, da izobilje njenih oblik, njena svetla polt, njeni črni lasje, višnjevkaste, nekoliko preveč izbuljene oči in usta, rdeča kakor višnja, z eno besedo, da te vsa njena lepota spominja neokusnih slik, predstavljajočih huriske po haremi, ali, kar je še huje, oel-drukov, ki jih zagledaš v hotelih druge vrste. Šel sem od nje jako slabe volje in se napotil narav-

nost v knjigarno, v kateri sem hotel izbrati nekoliko knjig za Angelico.

Že ves teden premišlujem, kaj naj ji dam čitati? Nisem hotel opustiti tudi tega sredstva, vendar pa mu ne pripisujem velikega uspeha, ker deluje jako počasi. Pri tem sem zapazil, da je našim ženskam, ki imajo neprimerno bujnejšo domišljijo nego čut, knjiga zmerom nekaj neistinitega. Ako tudi naleti na jako občutljivo bitje, vstvari v najboljšem slučaju v njeni glavi nekaj odtrgan, breztelesen svet, ki nima niti najmanjše zveze s praktičnim življenjem. Prav nobeni od naših žensk ne pride v glavo, da bi se pojmi, zajeti iz knjig, mogli prilagoditi osebnemu postopanju. Prepričan sem, ko bi si nekaj velik in sloveč pisatelj prizadeval dokazati Angelici, da je na primer čistost misli in duše v ženski ne le nepotrebna, marveč s stališča npravstvenosti naravnost vredna graje in kar je še več — ko bi ji to po nekakem čudežu dokazal, pa bi Angelica sodila, da se to načelo more prilagoditi vsemu svetu, izvzemši njeno osebo.

Največ se morem nadejati, da čitanje primernih knjig seznani Angelico z neke vrste liberalizmom občutkov in mislij. Pravzaprav si tudi ne želim ničesar več.

Ljubeč jo z vso dušo, želim, naj bi vstrezala mojim občutkom, iščem potov do tega, ne opustim nobenega sredstva — in to je vse. Jaz, ki si ne lažem nikdar, si pravim odkritosrčno: želim pripraviti Angelico tako daleč, da meni na ljubo zapusti moža, toda nočem je niti pokvariti niti omadeževati. Naj mi nihče ne reče, da eno izključuje drugo, in da je to sofizem; jaz že itak nosim v sebi skeptičnega vruga, ki me nadleguje in mi pravi vsaki hip: »Vstvarjaš teorijo zá-se; pot nesveztože je pot popačenosti; ko bi ti bilo ugodno, vstvarjal bi nasprotno teorije.« Koliko muke

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V. seji 6. t. m. je bila med drugimi podana interpelacija Sylvestera-Dobernigova na naučnega ministra, naj se 9. maja 1905. kot stoletni rojstni dan pesnika Schillerja proglasi po celi Avstriji za vse šole prosti dan. — Poslanec Berger je interpeliral naučnega ministra zaradi naselitve francoskih kongregacijskih šolskih bratov na Gor. Avstrijskem. Poslanec Schreiter je izvajal, da je parlament dr. pl. Körberjeva žoga in narodi se napram njemu ne smejo niti ganiti. Dr. pl. Körber sploh ne mara delavnega parlamenta, ker mu je vladanje s § 14. udobnejše in ljubše. Nadalje je zelo ostro kritikoval klerikalno nižje-avstrijsko šolsko novelo, ki ni le nižjeavstrijsko vprašanje, temuč zadeva, ki mora vsakogar zanimati. Svoj govor je zaključil: „Med Slovani skrbite vlada in krona, da postane iz nemške enotne države mnogojezična federalistična razvalina. Nam je to malo mar, zakaj mi Vsenemci hočemo imeti nemško Avstrijo ali pa Avstrije ne potrebujemo“.

V večerjani seji državnega zbora je interpeliral Lemisch glede trgovskih pogo-
deb z Nemčijo. Bazzanella je interpeliral glede avtonomije v Tridentu.

**Zasedanje državnega zbora — od-
gođeno.** — Današnja „Wiener Zeitung“ ima naznaniti, da se državni zbor odgođi!

Dober tek. — Neki Anglež, lastnik velike trgovine, potoval je po Kitajskem. Slučaj je nanesel, da je prisel v mesto Kogkong, mandarin tega mesta ga povabi na kosilo. Anglež kosi z velikim apetitom, posebno mu tekne mastna, lepa rumena pečenka; pa naenkrat mu sine v glavo neprijetna misel: Kaj, ko bi bila to mačka? Slušal je, da Kitajci posebno radi jedo mačke. Sklene torej povprašati. Toda Anglež ni znal ni besedice kitajski in mandarin ni besedice angleški, zato kaže Anglež s prstom na pečenko in vpraša: „miau, miau?“ Kitajec pa odkima z glavo in reče: „hou, hou!“ (Bila je namreč pasja pečenka!)

V Florensi so tudi obhajali 50 letnico dogme o brezmadežnem spočetju Marije. Razsvetljenih je bilo mnogo hiš in cerkve. Socijalisti so hoteli napraviti protidemonstracijo, katero pa je oblast zabranila. Množice onih, katere je prepoved razkačila, so napadle nekaj razsvetljenih cerkva ter pobile po ulicah naprave razsvetljav. Morali se priti vojaki na pomoč, da so naredili mir.

V gospodski zbornici je imel 7. t. m. knez Schönburg govor, v katerem je utemeljeval svoj predlog o spremembi poslovnika državnih zbornic. Naglašal je dolžnost gospodskih zbornic, da pripomore k parlamentarnemu redu. Parlament že sedem let ne deluje, ker obstruirajo razne stranke. Velike naloge čakajo rešitve, ali vse zlo tiči v narodnih vprašanjih. Predlogu je namen le odpraviti zlo, ker ima zbornica dolžnost, da čuva nad ustavo. Gre za obstoj države. Pred-

log je bil sprejet in izvoljena komisija v svrhu posvetovanja o tem predlogu.

Dunajsko vseučilišče je zaprto radi izgradov, ki so se pripetili 9. t. m.

Nov slovenski list. — Začel je izhajati nov slovenski list na Gorenjskem, imenovan „Jeseniska straža“, ki je ustanovljen le v obrambo slovenske zemlje in slovenskega jezika v dolini od Trbiža do Lesec. List bo strogo naroden.

Telefonska zveza med Dunajem in Opatijo. — Dunajska trgovska in obrtna zbornica je predložila ministerstvu za notranje stvari petico, v kateri zahteva, da se kar najhitreje mogoče napravi direktna telefonska zveza med Dunajem in Opatijo.

V Vatikanu je bila velika pompozna cerimonijska poveljstva 50-letnice dogme o brezmadežnem spočetju Marije. Papež je odkril diadem na glavi kipa Matere božje, na katerem je 12 briljantov! Papež je bil oblečen v drage obleke, povezane vse z zlatom. Pa pravijo, da je revež!

Vinski pridelek v Franciji je letos cenjen na 66,016,567 hektol., t. j. 30,614,231 hektolitrov več, nego lansko leto in za 23,662,608 hektolitrov preko srednjega pridelka v zadnjih 10 letih. Vpostevaje, da je dal Algir 6 milijonov hektolitrov in Korzika 160,000 hektolitrov, se računa skupni pridelek na 72 milijonov hektolitrov. Tega stevila se ni še doseglo od leta 1870., razun leta 1900.

Dalmatinsko vino za Japonsko. — Neki dalmatinski vinogradnik je odposlal na Reko večo množino dalmatinskega vina, katerega bo Llydov parnik prepeljal na Japonsko.

Državni poslanec obsojen. — V Budimpešti je bil v sredo državni poslanec in odvetnik dr. Eötvös, ki je bil obtožen, da je od neke klientinje izmamil 90.000 kron, obsojen na 3 leta ječe in na izgubo političnih pravic za dobo 10 let.

Trojna obsodba na smrt. — V sredo so bili radi umorstva v Budimpešti obsojeni na smrt na vislicah F. Feller, Andrej Fuska in njegova soproga.

Človek v steklenici. — Med tem ko je slavnj mojster v svoj stroki Succu stradal v Monakovem skozi 40 dni, je začel svoje eksperimente v Lipskem novi stradalci, Pappus, ki bo sicer stradal samo osem dni, toda na težavnejši način. On niti pil ne bode, kakor drugi stradalci, in mesto, da bi bil zaprt v sobi, se zapre v stekleno posodo, ki ima podobo steklenice in ki je visoka 180 cm, široka 60 cm, ravno toliko, da lahko stoji stradalci v njej. Čez dan stoji na nogah v steklenici, po noči pa spi v na tla položeni steklenici. Predno je stopil vanjo, se je pustil tesno zvezati z ovitki, da si oslabi, kakor trdi sam, krvno cirkulacijo. Tupatam si dovoli cigaretko, toda samo v razvedrilo. Steklenica, dobro zaprta s platnenimi ovitki in pečati — med kojimi je

gotovo vhod za zrak — se nahaja v kristalni palači v Lipskem.

Prijet parček. — V Beljaku je bil odprl neki F. F. iz Pulja trgovino z vinom. Stanoval je v družini trgovca Mihaela C. ter se zaljubil v njega hčerko, katero je nekega dne odpeljal na topli jug. Šla sta v Trst, od tam v Benetke, iz Padove pa sta se vrnila zopet v Trst. Policija je bila o vsem tem obveščena, ter je pazila, kedaj ji utegne pasti v roke ta zaljubljeni parček. To se je zgodilo te dni, ko sta se vrnila iz Italije. Njega so poslali v zapore, da ga postavijo pred sodnijo, njo pa so poslali domov.

Posetnice. — Za novo leto igrajo posetnice veliko ulogo. Nekateri potopisci trde, da si pošiljajo glavarji Dahomey-dežele male lesene ploščice v razvedrilo. Sedanji poslanec Barthou si je nabavil veliko in lepo zbirko posetnic, ki kaže, na kako visoko stopinjo so prišle v Evropi. Naj navedemo par takih, res originalnih vizitnic. Neki gospod Houtiveau se imenuje na svoji posetnici: nekdanji blagajnik zgodovinskega kostumnega spreveda v dobrobit ubogim mesta „M...“; gospod Hanrineuf se poslužuje naslova: „Zgodovinske naravoslovja o globotini morja; gospod Berthovey si daje naslov: „izumitelj pljučne gimnastike in utrjenja pljuč potom zraku v vsakem času življenja“. — Po takem vzorcu bi si dal napraviti lahko naš Gregorčič posetnice: Ljubljenec naroda in Pajerjev dvorni hlapec; Berbuč: mož previdnosti, in ker je previdnost mati modrosti, sin modrosti pa kitajski cesar, ergo stari oče kitajskega cesarja; Grča: častni član Pokornjčevega živalstva, imenovan od obdačenih šoj in srak na zadnjem občnem zboru na šempaskem polju; Lapanja, sin naših gora, protektor gozdnih čuvajev s Panigajevo puško v Furlaniji, kjer ni gozdov itd. itd.

Pes in dinamitni patrona. — V Falkenau ob reki Eger je hotel pred kratkem neki posestnik svojega psa ugonobiti; v to si je izbral zelo nenavadno sredstvo. Privzal je žival k drevesu in pritrdil na njenem hrbtu dinamitno patrono z zažigalnico, prižgal to in se hladnokrvno hitrih korakov odstranil. Pes, ki je slutil nesrečo, se je pa odtrgal in hitel za svojim gospodarjem. Seveda je ta začel vpiti in leteti — eksplozija bi morala biti vsak čas —, dokler ni prišel k sreči do ribnjaka, v kateri je skočil in plaval pod vodo, da se reši na ta način smrti vsled eksplozije dinamitne patrone; pes je sledil ves čas svojemu gospodarju za petami in skočil sam v ribnjak. Čez nekaj minut sta dospela gospodar in pes na breg, oba sta bila mokra, dinamitna patrona se je v vodi zmocila, zažigalnica ugasila. Gospodar je pustil na to svojemu psu življenje.

Stanovanje s hrano

Iščeta dva gospoda.

— Ponudbe pod šifro »brez otrok« —
na upravništvo.

10 letnikov

„Dom in Sveta“

je naprodaj.

Leta 1894—1903.

Naslov pové upravništvo.

Slično dunajskim tvrdkam **sem znižal** tudi jaz
povodom

božičnih praznikov

jako občutno cene vsega zimskega blaga

in sicer:

Raznovrstne pletenine za dame in gospode kakor: rokavice, nogavice, jopice, Jaeger-perilo, volnene rute, šerpe, dalje kožuhovne ovratnike, svileno blago, raznovrstne okraske za obleke itd.

Dalje priporočam svojo veliko zalogo krasnih ovratnikov za gospode, belega perila, dišav, mila, glavnikov, pasov, predpasnikov, modercev, dežnikov, žepnih robcev, galoš, domačih čevljev, hlačnikov itd.

J. ZORNIK — Gorica

sedaj Gosposka ulica štv. 10.

tiči v tem! Toda evo, kaj odgovarjam temu vragu: »O nasprotnih teorijah bi mogel isto tako dvomiti; izmišljujem si, kar se dá izmisliti v obrambo moje ljubezni — ker to je moje naravno právo. Druga, še večja naravna pravica je ljubezen. Počutki so plitki in vsakdanji, ali pa vzvišeni in nevsakdanji. Ženska, ki gre za glasom velikih počutkov, ne pride nikdar ob plemenitost duše, najsi bi bila tudi omožena. Tako veliko, izjemno ljubezen želim pravzaprav vzbuditi v srcu Angelice, in radi tega morem reči, da je nočem pokvariti ali omadeževati.

Končno te notranje razprave ne privedejo do ničesar. Ko bi tudi ne imel najmanjšega dvoma, da ravnam slabo, ko bi tudi ne znal zmagovito odgovoriti svojemu Hohliku, ne nehal bi radi tega ljubiti in šel bi zmerom za večjo močjo, to je postopal bi tako, kakor mi velevaljo živi občutki, ne pa odtrgano modrovanje.

Toda prava nesreča analizajočih in preanalizovanih sočasnih ljudij je ta, da ker ne verujejo v posledico analize, imajo obenem nepremagljivo razvado, raziskovati vse, kar se v njih godi. Tako je tudi z menoj. Že dalje časa me muči vprašanje, na kak način prihaja to, da jaz, čegar bitje je postalo žrtev občutkov, morem biti tako čuječ, znam izmišljati vsakršna sredstva, ki me imajo privedi k cilju, dajati si taka poročila o njih, kakor bi to delal povsem hladnokrvno, ali kakor bi delal to zame kdo drugi.

Evo, kaj morem odgovoriti v tem oziru. Pred vsem drugim sedanji človek si ohranjuje zmerom kak kos duše, kateri mu služi za opazovanje ostalega. Vrh tega vsa ta premetenost občutkov, polna razmišljanja, preračunjenja, celo zaséd, navidezno hladna, stoji prav v preprostih odnošajih do topline teh občutkov. Čim bolj so vroči, tem bolj jih hladni razum

sili k trudapolnemu delu. Kajti, ponavljam še enkrat, da si ljubezen napačno predstavljajo z zavezanimi očmi. Ona ne potlači razuma prav tako, kakor ne potlači vtirpanja srca ali dihanja — ona si ga zgolj podjarmi. Razum je takrat njen prvi svetovalec in orodje podjarmljenja; z drugimi besedami, postane Agripa cesarja Avgusta. Drži vse močje na nogah, pridobiva zmage, končno zida — ne Panteon, kakor zgodovinski Agripa — marveč Monoteon, v katerem služi na kolenih edinemu božanstvu cesarja. V tem mikroskozmu, kakoršen je človek, je vloga razuma celo večja, nego vloga hetmana; on namreč odbija v neskončnost zavest vsega in samega sebe, kakor zbirka priverno razstavljenih zrcal odbija kak predmet v brezskončnost.

Dne 1. rožnika.

Včeraj sem prijel novico iz Gasteina. Stanovanje za gospo Celino in Angelico je že najeto. Takoj sem ju obvestil o tem obenem s celo kopico povestij George Sanda in Balzaca. Danes je nedelja, prvi dan dirke. Teta je dospela iz Ploševa ter se je nastanila pri meni. Očividno je bila na dirki ter je popolnoma zaverovana vanjo. Toda naša konja: »Naughty« in »Aurora«, ki se že dva dni obenem z Webom in »džokejem« Džakom Goose nahajata v mojem hlevu, bosta dirjala šele v četrtek, torej se je za ta prvi dan pobrinila teta le platonično. Nasprotno pa mi je težavno, opisati to, kar se godi pri nas. Naš hlev se je spremenil v pravo trdnjavo. Teti se zdi, da »džokeji« drugih konjerejcev kar trepetajo pri samem spominu na »Naughtyboja« in da so pripravljeni poslužiti se vseh sredstev, samo da ga storé nesposobnega za dirjanje, radi česar vidi v vsakem barantaču s pomaščami, ali lajnarju, preoblečenega sovražnika, ki se hoče priplaziti s slabim namenom na naše dvorišče. Vrtar

pri durih in domači čuvaj sta dobila najstrožje naročilo, naj skrbno pazita na vsakega prišleca. Vežbalec Web, pravi Anglež, ostaja hladnokrvnen, toda nesrečni Držak Goose, ki je doma v Burjanih in čegar ime je dobeseden prevod iz poljskega Jakob Gonsior, je ves iz sebe; teta namreč neprestano krega njega in dva druga hlevarja, ki sta isto tako dospela iz Burjan. Ves čas je tudi prebila pri »Naughtyboju«, da sem jo komaj časih videl, in pred odhodom mi je povedala prijetno novico: gospa Celina, ki se čuti znovič nekoliko krepkejšo, je sklenila, da ima biti Angelica v četrtek navzoča na dirki. Domišljam si, da si je gospa Celina domislila, da bo to teti ljubo; v ostalem ona lahko prebije eden dan pod varstvom služabnic in zdravnika. Angelica pa, ki sedi kakor vzdana v Ploševu, potrebuje res nekoliko vedrila. Tudi zame je to velika radost. Že sama misel, da se bo ona nahajala pod mojo streho, ima zame čuden čar. V tej luči je pričela moja ljubezen, ali mogoče, da je tudi njeno srce zatripalo živejše zame prvič prav tukaj, po oni večerni zabavi, ki jo je teta zame priredila. Vse tukaj jo bo spominjalo na ta večer.

Dne 2. rožnika.

Prav, da nisem še naročil prenarediti dvorano v muzej. Prišlo mi je v glavo, povabiti po dirki Angelico nekoliko dragih oseb na obed. Na ta način jo pridržim za par ur dlje pod svojo streho — ona pa vé, da bo ta obed radi nje, njej na čast.

(Dalje pride.)

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za
mnogobrojna naročila ter obljublja solidn.
postrežbo po jako zmernih cenah.

Postrežnica.

30-letna oseba, zdrava ter čutečega srca,
bodi si za bolno ali priletno osebo, nudi se za
postrežnico. Zmožna je slovenskega in italijan-
skega jezika. Lahko nastopi takoj, ter opravlja
službo od 9. zvečer do 6. zjutraj.

Naslov pove upravnistvo tega lista.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

y Gorici — Soikanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom
tovarna s strojevnim obratom na parno in
vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica

v Trstu Via di Piazza vecchia 1.

Zastopstvo v Spljetu ter Orijentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno

Gorica — Gorica

Klimatično zdravišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljud-
skega vrta. — Hotel prvega reda.
— V hotelu in dependanci nad
70 sob in salonov. — Lastna
električna razsvetljava. — Elek-
trični avtomobil-omnibus k vsem
brzovlakom in po potrebi. —
Velik park pretežno z eksotičnim
rastlinstvom. — Mirna, krasna
lega, nič prahu, kakor nalašč
za one, ki hočejo prijetno in
mirno preživeti nekaj časa v
Gorici. — Izborna kuhinja in
klet. — V hotelu je obsežna
knjižnica.

Delavnica cementa in umetnih plošč

Ivan Maroni

v Gorici, tekališče Frana Josipa.

Tovarna kvadratnih plošč iz ce-
menta jednobarvnih. Izvršujejo se vsa-
kovrstna dela za stavbe, stopnice, verande,
umetne plošče, cevi itd. Izdeluje kva-
dratne plošče za hodnike.

Cene zmerne.

Časnik zahtevano brezplačno.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec
Corso Giuseppe Verdi št. 33
izdeluje

vsakovrstne obleke

za vsak stan,
kakor tudi
za civilno, vojaško
in držav. uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi
raznoversno ravnomar došlo
sveže angleško i domače blago
za jesensko in zimsko dobo.

Ima zalogo gotovih oblek in
površnih sukenj za vsak stan.
Cene zmerne.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sred! Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega
blaga ter tkanila, preš. in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni venci. — Mašne
knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbijena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8

Prva koncesijonirana delavnica z mo-
tornim obratom za fino mehaniko, fiziko, ma-
tematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd.
Vpeljava strelododov, elektrike, brzozavov, hišnih
telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cen.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo
in električno luč.

Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. —
Popravljalnica avtomobilov, motociklov in dvo-
koles. — Delavnica za pobakrenje in ponikanje
— Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga
mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih
britev, škarij itd.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča gorške
pinco, potlice itd.

Naznanilo.

Podpisane si usojam naznanjati slav-
nemu občinstvu, da sem dokončal dela z raz-
sirjanjem in povečanjem

jezera „Hilmteich“

v Rožni dolini

ter da prične drsanje v najkrajšem času.

Se sprejema naročnina na drsanje za
celo dobo. Poučuje se v drsanju na najno-
vejši način proti dnevni ali celoletni odškod-
nini.

Fran Waňek,
lastnik.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za
Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol
blažujoče mazilo; cena 80 vin., K 1-40
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljub-
ljenega domačega sredstva, naj se jemlje
le originalne steklenice v skatljah z našo
zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve
lekarnice, potem se je gotovo prejelo
originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

k „zlatemu levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Denar prihrani

kdor se obrne na nas
pred nakupom registrirne blagajne.

Garantujemo,

da prodamo boljšo blagajno in ceneje od vsake druge trvdke sveta.
Po dopisnici naj se zahteva uzorec in navodilo, katero pošljamo zastoj.

Prima-blagajne za vsako ceno
od K 65 — višje.

Obsežno pst. zavarov. — Prikladno mesečno plačevanje

National Cash Register Co Limited.

DUNAJ I. Kärntnerstrasse 12. — BUDIMPEŠTA, IV. Váci-utca 35.
GRADEG, Neutorgasse 49 — PRAGA, Porič 8.

ZLATAR

DRAGOTIN VEKJET

(C. VECCHIET)

Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih,
zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.
Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerne.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Nadželstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo i leta po
ogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastavo 6%,
na menice 6%. Glavni deleži koncem leta 5½%.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Olanov 1777 z deleži K =
123.644. — Hranilne vloge 1.416.573 66. — Posojila 1.471.650 42
— Vrednost hiš 162.162 93 (v resnici so vredne več). — Reservni
zalog 70.125 85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Dožnja

Ameriko

za

gld. 100.

Dožnja

Ameriko

za

gld. 100.

Iz Ljubljne v Novi-York samo gld. 100

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija itd. toliko višje ko-
likor je tarfina cena po ameriški železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg - Amerika Linie

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 kron
are na moj naslov:

Fr. Seunig — Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štorkižovo) jetrno olje.

Posebno sredstvo proti prsnim bole-
zim in splošni telesni slabosti.
Izvirna steklenica tega olja naravno-
rmenne barve po K 1-40, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporoč-
ljiva otrokom in dečkom, ki so ner-
vozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času in z gotovostjo
vse kostno bolezn, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem.
laboratoriju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem
glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettijska pijača iz kine in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ene steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Originalni

SINGER

Pazi naj se na
pričujočo
tovarniško znamko

Šivalni stroji,

Družba Singer - akcijo društvo za šivalne stroje.
v Gorici, na Travniku št. 5. — V Trstu: Corso št. 24.

Ivan Felberbaum - Gorica

Tekališče Josipa Verdi 11. — Via Caserma 15.
Velika izbér:

jopičev za dame in sukenj — —	raznovrstnih čipk in podvez — —
oblek za o'roke — — — —	pletenih rokavic — — — —
blaga iz preje in volne — — —	ovratnic, dežnikov — — — —
perila, nogavic, žepnih rut — —	in raznih novosti. — — — —

Blago je po ceni in dobro.

Novosti: Bluze, spodnje suknje, predpasniki in kožuhovine.

NAZNANILO.

Podpisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge« v Solkanu svojo veliko tovarno

pohištva vseh slogov,

od najprprostejšega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim gledé svoje tehnične izobrazbe za precizno in v vsakem pogledu dovršeno delo.

Cene brez konkurence.

Za obila naročila se toplo priporoča odličnim spoštovanjem
Fran Srebernič, mizarski mojster.

Kerševani & Čuk
v Gorici
Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)
priporočata svojo
zalogo šivalnih strojev
raznih sistemov,
za umetno vezenje (rekamiranje)

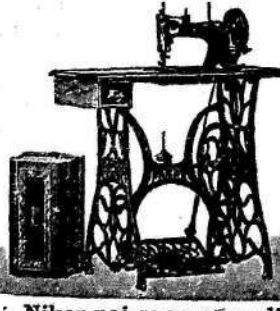
Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravilo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najboljši.

To sliši kupec sicer o vsakem izdelku in od vsakega agenta, k navadno niti ne ve kaj je šivalni stroj, in še ne ve kako se upelje nit v šivalni stroj, tem manj kako isti šiva, toda mi smo po naši več kot 20-letni poskušnji raznih tovarniških strojev se prepričali, da so res **Pfaffovi** šivalni stroji najbolj trpežni, ter se uverili da se ne dela z nobenim drugim strojem tako natančno kot s **Pfaffovim**.

Pfaffovi šivalni stroji delajo celo po 10-letni dobi še vedno brezšumno.

Pfaffovi šivalni stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Pfaffovi šivalni stroji so posebno pripravljeni za umetno vezenje (rekamiranje) ter se poučuje brezplačno.

Pfaffovi šivalni stroji prekosijo na dobroti vsako tovarno. Jamči se za 10 let.

Nikar naj se ne zamuja pred nakupom ogledati **Pfaffove** šivalne stroje.

Zaloga Pfaffovih šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio št. 1

SAUNIG & DEKLEVA.
Izpravljalnica šivalnih strojev, dvokoles Nunska ulica 14

Mihael Ussai

— kovaška in ključavničarska delavnica —
Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za vodo. Izvršuje vsako popravilo in vpe-ljavo sesalk in vodovodov.

Vešč zidarski polir

samostojen delavec in zanesljiv,
se sprejme v trajno službo pod ugodnimi pogoji
za Opatijo.

Isti mora biti čez 35 let star in se izkazati z dobrimi spričevali. Znanje slovenskega ali hrvaškega jezika, kakor tudi nemškega, je pogoj; ako mogoče tudi laškega.

Ponudbe na administracijo »Soče« pod znamenjem
„Polir“.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

Velika zaloga
pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva
„Delniško društvo združenih pivovarjen Zaloo-Laški trg in plzenskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mlešanske pivovarne“.

Zaloga ločn. karerega se oddaja na deželo od 100 kg naprej.

Cene zmerno. Postrožba poštena in točna.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižo o. o. teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwann-Apojeke, Frankfurt a. M.

Josip Miani sin

Gorica — na Travniku št. 23.

Zaloga:
vsakovrstnega stekla, steklene in porcelanaste posode, nožev, vilic, steklenic itd.

Izdela katerokoli steklarsko delo.

Izbira svetilk, električnih, na plin ali petrolej. Električne žepne svetilke.

Posebnost: izdelki iz aluminija za domačo rabo.

C. kr. privilegirani

aparati za krojiti obleke

Martin Poveraj

v Gorici na Travniku št. 5

Civilna vojaška in uradniška krojačnica.

Trgovina z manufakturnim blagom in gotovimi oblekami.

Vse oprave za vojaške, častniške in uradniške uniforme.

Blago na meter in gotove obleke se prodaja po najnižjih cenah brez konkurence.

Doslej je izšlo v zalogi „Goriške tiskarne A. Gabršček“ v Gorici

7 knjig „Venca slovanskih povestij“

I. knjiga: 1. Figura. — 2. Iz križarskih bojev na Poljskem. — 3. Slepčevodja. — 4. Slika iz gladnih let. — 5. Slovaške sličice. — 6. Ada. 7. Očenaš. — 8. Sovražnik. — Cena K 1.—

II. knjiga: 1. Mati in sin. — 2. Vsakdanji dogodki. — 3. Ded Liben. — 4. Sanjarije in resničnost. — 5. Na brodu. — 6. Zlatija, vojaška nevesta. — 7. Žyvila ali moč domovinske ljubezni. — 8. Črnogorski stotnik. — 9. Odrtnik. — 10. O Hiljakih. — Cena K 1.—

III. knjiga: 1. »Prokleti ste...!« — 2. »Kadar pridem z vojne!« — 4. Pomladni mraz. — 5. Slike. — 6. »Narodne pripovedke.« — Cena K 1-20

IV. knjiga: 1. Rusinja. — 2. Prve rože. — 3. Mala igra. — 4. Stara pestunja. — 5. Maščeval se je. — 6. Jetnikovi otroci. — Cena K 1-20

V. knjiga: 1. Lux in tenebris lucet. — 2. Moč ljubezni. — 3. Že zopet. — 4. Glasovi iz groba. — 5. Noč v gozdu. 6. Izdajalec. — 7. Gozd šumi. — 8. Dva huzarja. — Cena K 1-20

VI. knjiga: 1. Črtice z ogljem. — 2. Ta tretja. — 3. Poroka po pomoti. — Cena K 1-20

VII. knjiga: 1. Bolnik. — 2. Dež. — 3. Svetla prikazen. — 4. Pripovedka o ošabnem Ageju. — 5. Stari oče Zahar. — 6. Gorolomov. — 7. Strašna osvetla. — 8. Dva sina. — 9. Zakaj? — Cena K 1-20

»Venec slov. povestij« priušša prevode iz ruščine, poljščine, češčine, slovaščine in srbohrvaščine. — Izhaja v nedoločenih rokih.

Kdor naroči po pošti, naj pridene 10 vin. za poštnino.

Pošilja se jedino po povzetju ali naprej poslanim zneskom.

Na zahtevanje pošiljamo cenik naše književne zaloge.

Nova mesnica konjskega mesa

Ozka ulica

Meso I. vrste à 36 kr., II. vrste à 32 kr.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča

Filip Zongar.